

Sed Vitae op zoek naar Moerasandijvie en Malaiseval.

Verslag van de excursie naar Marker Wadden, 8 juni 2023

“Marker Wadden” klinkt als een oude plek vol Hollandse traditie. Maar het is een piepjong gebied in het Markermeer, nog geen tien jaar oud, ontstaan op de tekentafel en sinds 2016 in ontwikkeling. Een nieuw stuk natuur, dat ontworpen werd om leven te brengen in het meer dat door slib sterk vervuild geraakt was. Weer een interessante bestemming voor een excursie met Sed Vitae. De uitnodiging begon met de fraaie zin: *“Kabbelend water, zacht ritselend groen en fluitende vogels, de vijf eilanden van de Marker Wadden zijn een waar ecologisch paradijs.”*

We troffen een schitterende zomerdag met strak blauwe lucht. Na een door wegobstakels en aanloopproblemen niet zo soepele start kwam de bus met een half uur vertraging in **Lelystad** aan voor een vroege lunch. Ondanks die vertraging was de soep bij **De Cantine** nog warm en waren de broodjes lekker.

Daarna scheepten we in. Enigszins ongelovig hadden we naar de enorme driemaster lopen kijken, die aan de kade lag. Dat kon toch niet onze veerboot van Natuurmonumenten zijn? Wel dus. De eigenlijke boot van Natuurmonumenten was stuk. Soms heeft pech een heel leuk kantje.

De **Abel Tasman** is een prachtig schip, met glanzende houten relingen, een fraaie kajuit, hoge masten en een tussen- en bovendek waar de wind door je haren waaide. (We voeren overigens wel op de motor, de zeilen bleven opgerold.) Met de zon en de blauwe lucht gaf dat een soort vakantiegevoel. Drie kwartier tot aan het haventje van Marker Wadden op het hoofdeiland, dat de naam **Haveneiland** draagt.

Van veraf zag je al de felgele kleurenbanen op de eilanden, tussen het wit van het zand en het groen van de groundbegroeiing. Dit is, zo bleek later, bloeiende **moerasandijvie**.

Marker Wadden bestaat uit vijf eilandjes die zijn opgespoten met het slib uit het Markermeer. Samen zijn de eilanden ongeveer 1.000 hectare groot. Ze bestaan uit opgespoten slib, klei en zand. Alleen het Haveneiland is toegankelijk voor toeristen. Er is een haventje waar een beperkt aantal privéboten enkele nachten mogen liggen. En er zijn vijf ecologische huisjes waar mensen een beperkt aantal nachten mogen verblijven. Ook onderzoekers maken daar gebruik van. Er is een strandpaviljoen met een groot terras dat uitkijkt over het meer. Een eilandwachter houdt vanuit een uitkijktoren alles in de gaten. Het beheer en de diensten op het hoofdeiland worden grotendeels door vrijwilligers uitgevoerd. Vier van de vijf eilandjes zijn bestemd voor de planten en de dieren.

In twee groepen werden we door gidsen rondgeleid over het gedeelte van het hoofdeiland waar je als bezoeker mag komen. We kregen uitleg over het ontstaan, het beheer, de planten en vogels. Het is nu een gebied met moerasvegetatie, slikken, ondiepe plassen, kreken en daartussen brede geulen met luw en ondiep water. Een aantal plantensoorten, zoals het riet, is door mensenhand (en zelfs met behulp van een hovercraft) verspreid. Andere verspreiden zich met vogels, boten, mensen en wind. De moerasandijvie, die niet eetbaar is overigens, is een plant die op de jonge grond goed gedijt en felgeel bloeit. Langs de wandelpaden stonden de oevers en veldjes vol kleurrijke bloemen.

Het gebied herbergt veel soorten vogels en is steeds meer in trek als broedgebied. De gids wees ons op futen, eenden en ganzen. Langs onze wandelroute zagen we een zwaan op een nest. Er zijn in het jonge natuurgebied nog geen vossen en ratten, waardoor nesten veiliger zijn. Wel lag er ergens een dode vogel in het water. Men is alert op vogelgriep. De gids wees een plek aan waar je baardmannetjes in het riet zou kunnen zien - als je heel stil was.

De ontwikkeling van het natuurgebied wordt door onderzoekers nauwlettend gevolgd. Het is interessant om vast te stellen hoe dat wat op de tekenafel ontworpen is in de praktijk uitpakt. De kwaliteit van het water en de diversiteit aan planten en dieren wordt regelmatig in kaart gebracht.

Om een beeld te krijgen van de insectenpopulatie is een **Malaiseval** opgesteld: een ingenieus tentje, waar de onfortuinlijke invliegende insecten rechtstreeks geleid worden naar een zachte dood in een potje conserveringsvloeistof. De Malaiseval dankt zijn naam aan de uitvinder, meneer Malaise.

Na nog wat vrije tijd om uit te rusten op het terras van het **Eilandpaviljoen**, of de uitkijktoren **De Steltloper** te beklimmen, aanvaardden we de terugreis. Niet onplezierig, met een biertje of voor sommigen zelfs bitterballen aan boord van de Abel Tasman. Dat gaf voldoende energie voor de lange busreis naar Tilburg.

Het was weer een interessante excursie en een heerlijke dag. Goed geregeld door de activiteitencommissie, met steun van het schitterende zomerse weer.

Tekst: Loes van Dijck

Foto's: Alphons Raaijmakers, Francis Huisman, Kerst de Jong, Loes van Dijck, Mariëtta d'Arnaud.

Impressie van een fantastische dag op een bijzonder eiland

